

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 262.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

συφορών, ὡς ἀποκρύψαι τῶ μεγάλῃ
πᾶς τε γὰρ ἡδίας. πολλοὶ δ' ἐν ταῦθα
δοξαστες ἀλαπεφυμένοι κολαφίαι,
τῆς δίκης διγίως αὐτοῖς ἀντιμετη-
σάσης τὴν δίκην.

Ἐρμογένει Ἐπισκόπῳ. σξξ.

Οἱ φίλοι περὶ ὧν γράφας, ἔτε πα-
ραγέστας δεόνται, ἔτε παροπῆς ἐοί-
χασιν γὰρ ἢ παυσσομένοι οὐδέποτε
τῆς ἑπὶ τοῖς κελύσις ἀμίλλης,
ἀλλ' ἕως τέλους, ἄτε δὴ τῆς ἑραίων
γῶν δεινῶς ἐφείδουσι, πῶ ἑπὶ τῇ νί-
κῃ ἀγωνίαν ἐξόντες.

Ἰσιδώρῳ Ἐπισκόπῳ. σξζ.

Ὅτε ἡ αἰγυπία, τὸ ἀκόλαστον ἐκεί-
νο φημι γινόμενον, τὸ ὅξυ μὲν παιδῶν
πῆσαι δὲ δεινότερον. τοῖσιν γὰρ
λεῖμα, ὡς τὰ πολλὰ εἶναι δοκεῖ, ἡ γυ-
νὴ, τῶ σφοδρῆσά τῳ Ἰωσήφ ἐπεμάνη,
καὶ λόγους πείθει οὐχ οἶάτε ἔσσαι, ἑπὶ
τὸ εἰσαίσθητον νεανίας ἐκράπη κα-
κῆνος, ὡς τῆς ἀγλήτης γενναῖος, πῶ
ἐδῆται ἀποδυσάδρος, ἔχρητο γὰρ αὐ-
τῆς ἐκείνῃ ἐπὶ τοῦ πάθος μεθύσσαι
γυμνῶς μὲν ἱματίων, καθαρῶς δὲ μοι-
χεῖαι ἐξελθῶν, τοὺς τῆς σφοδρῶς
ἀνεδήσατο σεφάνους. τότε δὴ τότε ἐκα-
θόζετο ἐκείνη κατηφῆς. τὸ μὲν ἀλη-
θές, ὅτι δὴμαρτε τῆς ἑπιθυμίας. τὸ
δὲ ψεύδος, ὅτι τῇ ἑπιπλάσῳ σφοδρῶ-
σύνῃ ἐλθόντος γυναικὸς ἀνδρός, ἡ δὲ δι-
κῆ γράφῃν ἐσομένην, ἢ ἀμύσασθαι
αὐτὴν ἐκλογίην, ἐν ὁρῆν ἀκαταχέ-
τῳ γίνεται, καὶ ἀναμίξασθαι παρὰ
πῶτον, λυπῶν, φόβου, ὕβριος, ὁρῆν, ἐτε-
νοῖαι ἕως αὐτὸν πικρῶσθαι. καὶ δὴ
γράφῃν αὐτὸν γράφεται, ἢ γράφῃναι
ἀφειλεῖτο δὲ μὴ δ' ἀπλογίαι μετὰ δ' ἔς,
ὡς δεσμοτικῶν ἐμβάλλει. ἀλλ' ὁ ἀ-
δεύσας ὀφθαλμῶς, ὁ τῆς σφοδρῶς

di calamitatibus correpti sunt, ut ipsas
quoque tragedias magnitudine sua obscu-
rarent. Multi autem qui huius vitæ tor-
menta effugisse videbantur, in amarulen-
tiores alterius vitæ cruciatus inciderunt,
nimirum vi illa scelerum vindice iuste ipsis
pœnam remetiente.

Hermogeni Episcopo. 262.

Amici illi, de quibus ad me scripsisti, nec
consilio, nec cohortatione opus habent.
Videntur enim contentioni huic, qua de
præclarissimis rebus inter se certant, nun-
quam finem imposituri, verum ad extre-
mum usque (ut qui cælestium præmiorum
desiderio vehementer æstuant) de victoria
solicitudinem habituri.

Isidoro Episcopo. 263.

Quo tempore Ægyptia illa, libidinosa
inquam illa mulier, quæ ut persuasum faci-
lis, ita etiam ad persuadendum miram vim
habebat (ut plurimum enim eiusmodi in-
genio esse videtur mulier) infans pudicif-
simi iuuenis Iosephi amore deflagruit,
cumque eum nullis sermonibus ad stuprum
inducere posset, ad vim ei inferendam se
conuertit, atque ille, strenui cuiusdam a-
thletæ instar, exuta veste (arreptam enim
eam tenebat illa, libidine temulenta) in-
dumentis quidem nudus, verum ab adul-
terio purus excedens pudicitie coronam
adeptus est, cum verò illa mœrens sedebat,
reuera quia, quod cupiebat, minimè asse-
cuta fuerat, falsa autem specie, ob fictam
castitatem. Cum itaque maritus venisset,
aut quod accusari metueret, aut quod Io-
sephum ulcisci vellet, acerbissime irasci-
tur, ac cupiditatem omnem, mœrorem,
metum, contumeliam, & iracundiam ad-
miscens, animo voluebat, quoniam pacto
de eo supplicium sumeret. Et quidem eius
criminis, quo ipsa accusari debebat, eum
insimulat. Maritus autem ne facta quidem
ipsum pro se dicendi potestate, in carcerem
eum cõicit. At verò incorruptus ille ocu-